

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Sedláka a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **Z. K.**, zast. JUDr. Tomášem Fuchsem, advokátem, se sídlem Panská 2/4, Brno, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2008, č.j. 6952/08-1100-709857,

t a k t o :

- I. V řízení **s e p o k r a č u j e .**
- II. Žaloba **s e z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Finančního úřadu Brno III (dále jen FÚ III), č.j. 119384/07/290913/6165, ze dne 14.5.2007 nebylo dle ust. § 64 odst. 4 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen d.ř.) vyhověno žádosti žalobce na vrácení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob podávajících daňové přiznání ve výši 1,482.080,- Kč. Rozhodnutím žalovaného bylo odvolání žalobce zamítnuto.

II.

Stručné shrnutí argumentů obsažených v napadeném rozhodnutí žalovaného

[2] Dodatečným platebním výměrem FÚ Brno III, č. 980000366, ze dne 8.6.1998, č.j. 69102/98/290913/8132, byl žalobci za zdaňovací období roku 1996 dodatečně stanoven základ daně z příjmů fyzických osob ve výši 3,908.674,- Kč, dodatečně vyměřena daň ve výši 1,482.080,- Kč a daňová ztráta ve výši 3,857.832,- Kč. Odvolání žalobce bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 29.8.1998, č.j. FŘ/110/4736/98-202, zamítnuto. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 19.10.1999, č.j. 29 Ca 323/98-21, bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.1998, č.j. FŘ/110/4736/98-202, zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Na základě rozhodnutí soudu vydal žalovaný dne 22.12.1999 nové rozhodnutí o odvolání, č.j. FŘ/110/4736a/98-202, kterým žalobci plně vyhověl. Dodatečný platební výměr ze dne 8.6.1998 byl změněn tak, že základ daně byl stanoven na částku ve výši nula, daň byla vyměřena ve výši nula a daňová ztráta byla vyměřena ve výši 2,036.463,- Kč. Rozhodnutím Ministerstva financí (dále jen MF), č.j. 39139 270/20000, ze dne 23.6.2000 bylo nařízeno přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202. Žalovaný vydal následně dne 12.7.2000 pod č.j. 110-4648/2000-0106 rozhodnutí o výsledku přezkumu dle § 55b odst. 6 d.ř. Změnil své rozhodnutí ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202 tak, že základ daně se nově stanovuje ve výši 3,908.674,- Kč, daň se vyměřuje ve výši 1,482.080,- Kč a daňová ztráta se vyměřuje ve výši 4,079.777,- Kč. Odvolání žalobce bylo MF zamítnuto dne 3.1.2001, č.j. 391/89 505/2000. Rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen MS Praha), č.j. 5Ca 162/2004-40, ze dne 11.11.2005 bylo rozhodnutí MF zrušeno. MF následně vydalo dne 23.1.2007 rozhodnutí, č.j. 39/109 199/2005-392, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného, č.j. 110/4648/2000-0106, ze dne 12.7.2000. Poté bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 16.7.2007, č.j. 14990/07-1101-702729. Dodatečný platební výměr ze dne 8.6.1998 byl změněn tak, že byla snížena dodatečně vyměřená daňová ztráta z částky 3,857.832,- Kč na 3,642.088,- Kč. Původně vyměřená daň ve výši 1,482.080,- Kč byla potvrzena.

[3] Žalobce argumentoval tím, že v době jeho žádosti o přeplatek platilo rozhodnutí ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202, kterým byla daň vyměřena ve výši nula, a proto měl na dani přeplatek ve výši 1,482.080,- Kč. Na toto rozhodnutí byl však MF z úřední povinnosti nařízen přezkum, a to rozhodnutím ze dne 23.6.2000, č.j. 391/39 270/2000, což mělo dle ust. § 55 b odst. 5 d.ř. vliv na odkladné účinky vůči přezkoumávanému rozhodnutí. V průběhu odvolacího řízení pak vydal žalovaný dne 16.7.2007, č.j. 9673/07-1101-702729, rozhodnutí, kterým bylo ukončeno rozhodnutí řízení o přezkoumání a byla potvrzena původně vyměřená daň platebním výměrem ze dne 8.6.1998 ve výši 1,482.080,- Kč. Platí tedy rozhodnutí žalovaného ze dne 16.7.2007, z něhož pak plyne, že žalobce nemá žádný vratitelný přeplatek.

III.

Žalobní argumentace

[4] Žalobce v žalobě uvedl, že o daňové povinnosti za rok 1996 rozhodovaly finanční orgány následovně: Dne 8.6.1998 rozhodl FÚ Brno III pod č.j. 69102/98/290913/8132 dodatečným platebním výměrem a vyměřil daň v částce 1,482.080,- Kč a daňovou ztrátu ve výši 3,857.832,- Kč. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 28.9.1998, č.j. FŘ/110/4736/98-202 zamítl odvolání žalobce. Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu. Rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 19.10.1999, č.j. 29 Ca 323/98-21, bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc mu byla

vrácena k dalšímu řízení. Poté vydal žalovaný dne 22.12.1999 pod č.j. FŘ/110/4736a/98-202 nové rozhodnutí, jímž byla stanovena částka daně z příjmu ve výši 0 Kč a daňová ztráta ve výši 2,036.463,- Kč. Žalovaný podal následně podnět k MF ČR k přezkoumání vlastního rozhodnutí. MF rozhodlo dne 23.6.2000, č.j. 391/39270/2000, o nařízení přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalovaný poté dne 12.7. 2000, č.j. 110-4648/2000-0106, rozhodl o změně svého rozhodnutí ze dne 22.12.1999 tak, že daň se vyměří ve výši 1,482.080,- Kč a daňová ztráta částkou 4,079.777,- Kč. Rozhodnutí je však dle názoru žalobce neplatné ve smyslu ust. § 32 odst. 7 d.ř., neboť obsahuje chybný text poučení o odvolání. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodlo MF dne 3.1.2001, č.j. 391/89 505/2000 tak, že odvolání zamítlo. Rozhodnutí se však MF podařilo doručit až po třech a půl letech dne 29.6.2004, tj. po nálezů ÚS č.j. II ÚS 23/03, kde bylo konstatováno, že rozhodnutí doručeno nebylo. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí MF ČR žalobu k MS Praha. Soud rozhodnutí MF svým rozhodnutím ze dne 11.11.2005, č.j. 5 Ca 162/2004-40, zrušil. Po několika urgencích žalobcem vydal žalovaný dne 16.7.2007 rozhodnutí, kterým byla stanovena daň z příjmů ve výši 1,482.080,- Kč a daňová ztráta byla stanovena ve výši 4,079.777,- Kč. K odvolání žalobce zrušil sám žalovaný pod č.j. 18749/07-1100-702729 své přecházející rozhodnutí, a to pro nedostatečné poučení o odvolání. Z výše uvedeného pak podle názoru žalobce plyne, že poslední platné rozhodnutí žalovaného je rozhodnutí, č.j. FŘ/110/4736a/98-202, ze dne 22.12.1999, kterým byla žalobci za zdaňovací období roku 1996 stanovena daň ve výši 0 Kč. Z těchto důvodů je zadržena částka ve výši 1,482.080,- Kč přeplatkem. Dne 18.12.2007 vydal žalovaný pod č.j. 14990/07-702719 nové rozhodnutí, jímž opět stanovil daň z příjmů za rok 1996 částkou 1,482.080,- Kč. S ohledem na výše popsané je však dle názoru žalobce právo vyměřit daň promlčeno, neboť poslední platný úkon žalovaného směřující k vybrání zajištění nebo vymožení daně byl učiněn dne 22.12.1999. Nemůže proto obstát rozhodnutí žalovaného, které odkazuje na vlastní neplatné rozhodnutí.

IV.

Stanovisko žalovaného

[5] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě nejprve uvedl, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím dle ust. § 65 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) a tudíž nepodléhá soudnímu přezkumu. Případný nárok na vrácení přeplatku je totiž vždy odvozen od výsledku vyměření daně, kde jsou jednotlivá rozhodnutí samostatně přezkoumatelná. Žalovaný zdůraznil, že žádost o vrácení přeplatku byla žalobcem podána dne 7.3.2007, rozhodnuto o ní bylo dne 14.5.2007. V této době probíhalo přezkumné řízení podle ust. § 55 b d.ř. s odkladným účinkem vůči přezkoumávanému rozhodnutí, a proto vratitelný přeplatek jednoznačně neexistoval. I rozhodnutí ze dne 12.7.2000, č.j. 110-4648/2000-0106, které žalobce považoval za nicotné, bylo zrušeno rozhodnutím MF dne 23.1.2007, č.j. 39/109 199/2005-392. Případné nesprávné poučení o místu a formě podání opravného prostředku nemá za následek neplatnost rozhodnutí, ale uznání opravného prostředku podaného do 6 ti měsíců od doručení rozhodnutí za podaný včas. Ani v průběhu odvolacího řízení a ani později vratitelný přeplatek neexistoval. Žalovaný doplnil, že žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.12.2007 odvolání. MF rozhodlo o odvolání dne 16.7.2008 pod č.j. 39/19 920/2008-392.

V.

Replika žalobce

[6] Zde žalobce uvedl, že povinnost podat daňové přiznání za rok 1996 byla dána ke dni 31.3.1997. Dodatečný platební výměr byl vydán dne 8.6.1998. Tímto úkonem došlo dle

názoru žalobce k prodloužení lhůty k vyměření daně do 31.12.2003. Mezi 31.12.2000 a 31.12.2003 však neučinil finanční orgán žádný platný úkon odpovídající zákonnému požadavku dle ust. § 70 odst. 2 d.ř. Rovněž nebylo zahájeno soudní řízení o daňové povinnosti žalobce dle ust. § 41 s.ř.s. Z těchto důvodů je daňová povinnost žalobce prekludována.

VI. Právní hodnocení soudu

[7] Soud se předně zabýval námitkou žalovaného, že žalobcem napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., a tudíž by měla být žaloba odmítnuta. Soud zde odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 15.12.2005, č.j. 7 Afs 27/2004-66, podle něhož rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vrácení přeplatku dle ust. § 64 odst. 4 d.ř. je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.

[8] Dle ust. § 64 odst. 4 d.ř., požádá-li daňový dlužník o vrácení přeplatku, přeplatek se vrátí, činí-li více než 50 Kč a nemá-li současně daňový dlužník nedoplatek na jiné dani u téhož správce daně, nebo neuplatnil-li podle odstavce 2 požadavek na úhradu nedoplatku jiný správce daně, a to do třiceti dnů od doručení žádosti, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak. Nemá-li daňový dlužník ke dni podání žádosti u správce daně vratitelný přeplatek, běží lhůta pro jeho vrácení až ode dne následujícího po jeho vzniku, pokud se tak stane nejdéle do šedesáti dnů ode dne podání žádosti. Nevznikne-li do této lhůty vratitelný přeplatek, žádost se zamítne. Za den vrácení přeplatku se považuje den, kdy došlo k odepsání z účtu správce daně. Vyhoví-li správce daně plně žádosti podle tohoto nebo předchozího odstavce, nemusí sdělovat daňovému dlužníkovi výsledek vyřízení jeho žádosti, pokud o to není v žádosti výslovně požádáno. Za den rozhodnutí o žádosti a současně za den jeho doručení daňovému dlužníkovi se považuje den, který následuje po dni doručení žádosti správci daně.

[9] Soud k věci uvádí, že předpokladem postupu dle ust. § 64 odst. 4 d.ř. je existence vratitelného přeplatku. Pro posouzení věci vyplynuly z obsahu správního spisu následující podstatné skutečnosti: Žádost žalobce o vrácení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob ve výši 1,482.080,- Kč byla podána dne 7.3.2007. Finanční úřad Brno III jeho žádosti nevyhověl svým rozhodnutím ze dne 14.5.2007, č.j. 119384/07/290913/6165. Rozhodnutím žalovaného ze dne 27.5.2008, č.j. 6952/08-1100-709857, bylo odvolání žalobce zamítnuto. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že dne 22.12.1999 bylo vydáno žalovaným rozhodnutí, č.j. FŘ/110/4736a/98-202, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu Brno III (dodatečný platební výměr ze dne 8.6.1998, 69102/98/290913/8132, žalobci za rok 1996 dodatečně stanoven základ daně z příjmů fyzických osob ve výši 3,908.674,- Kč, vyměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 1,482.080,- Kč a vyměřena daňová ztráta ve výši 3,857.832,- Kč) tak, že základ daně se stanovuje na částku 0 Kč, daň se vyměřuje ve výši 0 Kč a daňová ztráta se vyměřuje ve výši 2,036.463,- Kč. Rozhodnutím MF ze dne 23.6.2000, č.j. 391/39 270/2000, však bylo dle ust. § 55 b d.ř. z úřední povinnosti nařízeno přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202.

[10] Dle ust. § 55 b odst. 5 d.ř. rozhodnutí o povolení nebo nařízení přezkoumání se doručuje daňovému subjektu, jehož se napadené rozhodnutí týká. Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky připuštěny. Rozhodnutí musí být odůvodněno, a je-li tímto rozhodnutím přezkoumání povoleno nebo nařízeno, má odkladné účinky vůči rozhodnutí přezkoumávanému.

[11] Ve smyslu ust. § 55 b odst. 5 d.ř. je třeba vycházet z toho, že v době podání žádosti o vrácení přeplatku a i v době rozhodnutí finančních orgánů byly odloženy účinky

výše uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.1999, podle něhož byla žalobci stanovena daň ve výši 0 Kč a žalobce by tak měl nárok na vrácení částky 1,482.080,- Kč. Nelze proto dospět k závěru, že by v době řízení o žádosti žalobce existoval vratitelný přeplatek ve výši požadované žalobcem. Pro posouzení věci není rozhodné, že do pravomocného skončení řízení o vrácení přeplatku nebylo pravomocně ukončeno řízení dle ust. § 55b d.ř. o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202. Rozhodnutí žalovaného, o nějž opíral žalobce svůj nárok na vrácení přeplatku, bylo sice platné, avšak jeho vykonatelnost byla rozhodnutím MF ze dne 23.6.2000, č.j. 391/39 270/2000, odložena.

[12] Soud nadto k věci dodává, že žalovaný vydal dne 10.12.2007 rozhodnutí, č.j. 14990/07-1101-702729. Postupem dle ust. § 55 odst. 6 d.ř. tak změnil své rozhodnutí ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202. Dodatečný platební výměr č. 9800366 ze dne 8.6.1998, č.j. 69102/98/290913/8132, byl změněn tak, že celková daňová povinnost za zdaňovací období roku 1996 činí: stanovený základ daně 3,908.674,- Kč, vyměřená daň 1,482.080,- Kč a vyměřená daňová ztráta 4,079.777,- Kč. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutí MF ze dne 16.7.2008, č.j. 39/19920/2008-392, bylo rozhodnutí žalovaného toliko opraveno ve výrokové části v tom směru, které rozhodnutí bylo žalovaným změněno (v rozhodnutí žalovaného nesprávně rozhodnutí Finančního ředitelství ze dne 28.9.1998, č.j. FŘ/110/4736/98-202, správně mělo být rozhodnutí Finančního ředitelství ze dne 22.12.1999, č.j. FŘ/110/4736a/98-202). Proti rozhodnutí MF ČR byla podána žaloba k MS Praha, kde žalobce mj. rovněž uplatnil námitku promlčení. Rozsudkem MS Praha ze dne 8.11.2011, č.j. 6 Ca 277/2008-54, však byla jeho žaloba zamítnuta (právní moc dne 9.2.2012). Případné shledání prekluze by mohlo mít vliv na postup a posouzení věci samé, a proto zdejší soud rozhodl o přerušení řízení. K takovému závěru však MS Praha nedospěl, a proto bylo rozhodnuto o pokračování v řízení. Soud na závěr poznamenává, že byl-li by žalobce úspěšný s případnou kasační stížností a bylo rozhodnuto o prekluzi jeho daňové povinnosti za zdaňovací období roku 1996, pak by mohl znovu požádat o vratitelný přeplatek postupem dle ust. § 155 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád.

VII.

Náklady řízení

[13] Náhrada nákladů řízení nebyla přiznána žádnému z účastníků. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá (§ 60 odst.1 s.ř.s.). Žalovanému žádné náklady řízení ve smyslu ust. § 57 s.ř.s. nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 29.3.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu